

Sygn. akt VIII Gz 278/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2016 r

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Woźniak

Sędziowie: SO Anna Budzyńska

SO Piotr Sałamaj (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku K. T. (1)

przeciwko H. - (...) spółce jawnej w G.

oraz K. T. (2)

o zawiązanie do próby ugodowej

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24 maja 2016 r., sygn. akt V GCo 14/16

postanawia:

I. oddalić zażalenie,

II. zasądzić od wzywającego K. T. (1) na rzecz przeciwników H. - (...) spółki jawnej w G. i K. T. (2) kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Anna Budzyńska SSO Agnieszka Woźniak SSO Piotr Sałamaj

UZASADNIENIE

Wnioskodawca K. T. (1) zawiązał przeciwników (...) spółkę jawną w G. oraz K. T. (2) do próby ugodowej w sprawie o zapłatę kwoty 13.940 zł. Termin posiedzenia jawnego został wyznaczony na dzień 17 marca 2016 r., godzina 11:50, sala nr 3.

Wzywający nie stawiał się na wyznaczonym terminie posiedzenia jawnego, na który stawiał się pełnomocnik zawiązanych. Po zamknięciu posiedzenia w dniu 17 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim wydał postanowienie, w którym zasądził od wzywającego na rzecz zawiązanych solidarnie kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Po zakończeniu posiedzenia i opuszczeniu sali rozpraw przez pełnomocnika przeciwników na salę rozpraw wszedł wzywający i poinformował Sąd, że powodem spóźnienia było to, że nie miał z kim zostawić dziecka.

Wzywający zaskarżył powyższe postanowienie wnosząc o jego uchylenie w całości. Załączył zaświadczenie nr (...) wystawione przez lekarza sądowego, z którego treści wynika, że wzywający nie mógł się stawić w dniu 17 marca

2016 r. na wezwanie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim i będzie zdolny do stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie w dniu 20 marca 2016 r.

Postanowieniem z dnia 24 maja 2016 r. (sygn. akt V GCo 14/16) Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim w punkcie I. sentencji na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. uznał zażalenie wzywającego za oczywiście uzasadnione i postanowienie to uchylił, w punkcie II. oddalił wnioski pełnomocnika zawezwanych z dnia 5 kwietnia 2016 r. o nadanie klauzuli wykonalności postanowieniu z dnia 17 marca 2016 r., w punkcie III. sentencji zasądził od wzywającego na rzecz zawezwanych solidarnie kwotę 137 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że wzywający stawił się do Sądu w dniu 17 marca 2016 r. już po zakończeniu posiedzenia pojednawczego. W związku z tym istniała konieczność obciążenia go kosztami postępowania. Za uzasadnione Sąd uznał zażalenie co do wysokości zasądzonych kosztów wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika zastępującego zawezwanych, gdyż wynagrodzenie to w oparciu o treść § 10 pkt 3 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynność radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu winno wynieść 120 zł plus 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Wzywający K. T. (1) zaskarżył powyższe postanowienie w części dotyczącej przyznania stronie pozwanej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 137 zł wnosząc o jego zmianę.

Skarżący wskazał, że w dniu 17 marca 2016 r. nie powinien w ogóle wychodzić z domu, w związku z przewlekłym rozstrojem organizmu, nie chciał również zostawić dziecka pod opieką sąsiadki, ale nie to było powodem nie przybycia na czas na rozprawę, tylko przewlekła choroba.

W odpowiedzi na zażalenie uczestnicy (określani przez Sąd Rejonowy „zawezwanymi”) wnieśli o jego oddalenie w całości i zasądzenie na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 186 § 1 k.p.c., jeżeli wzywający nie stawi się na posiedzenie, sąd na żądanie przeciwnika włoży na niego obowiązek zwrotu kosztów wywołanych próbą ugodową. R. legis tego przepisu polega na zapobieganiu lekkomyślnemu, nieprzemyślanemu składaniu wniosku o przeprowadzenie postępowania pojednawczego. Ma również funkcję dyscyplinującą uczestnika postępowania, który uruchomił procedurę zmierzającą w założeniu ustawodawcy do zawarcia ugody. Przyjąć bowiem należy, że to wzywającemu, jako inicjatorowi postępowania o zawezwanie do próby ugodowej powinno zależeć na doprowadzeniu postępowania do końca, tj. co najmniej na podjęciu próby zawarcia w toku tego postępowania ugody.

Wprawdzie art. 186 § 1 k.p.c. nie mówi, tak jak § 2 tego artykułu, o niestawieniu się „bez usprawiedliwienia”, ale usprawiedliwione niestawiennictwo wnioskodawcy (wzywającego do próby ugodowej) na posiedzenie wyznaczone celem przeprowadzenia postępowania pojednawczego powinno spowodować odroczenie tego posiedzenia. Jedynie w razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa wnioskodawcy sąd obciąży go poniesionymi przez przeciwnika wniosku (wezwanego) kosztami postępowania pojednawczego, niezbędnymi do celowego działania w tym postępowaniu (art. 98 k.p.c., art. 109 § 2 k.p.c.). Warunkiem tego obciążenia jest stawienie się przez przeciwnika wniosku na posiedzenie i złożenie przez niego żądania zwrotu kosztów postępowania pojednawczego.

W niniejszej sprawie istotna była więc ocena, czy pomimo nieobecności na rozprawie przy jednoczesnym złożeniu zwolnienia lekarskiego oraz podnoszonych problemów z zapewnieniem opieki nad dzieckiem, niestawiennictwo wzywającego należy ocenić jako nieusprawiedliwione.

Z przedłożonego przez wzywającego zaświadczenia nr (...) wynika, że lekarz sądowy badając wzywającego doszedł do przekonania, że nie mógł on stawić się w dniu 17 marca 2016 r. Jednak wbrew treści tego zaświadczenia, pochodzącego

z dnia 17 marca 2016 r., wzywający stawił się w Sądzie, spóźnił się jednak na wyznaczony termin posiedzenia. W takiej sytuacji nie sposób zgodzić się ze stwierdzeniem, że choroba była przeszkodą do uczestniczenia w posiedzeniu, które zostało wyznaczone na skutek działania samego wzywającego. W świetle zasad doświadczenia życiowego trudno również przyjąć, że choroba ta była bezpośrednim powodem spóźnienia się na posiedzenie. Zwłaszcza, że pierwszym argumentem, który podniósł wzywający było to, że nie miał z kim zostawić dziecka (vide notatka Przewodniczącego posiedzenia na odwrocie protokołu, k. 36 verte), a nie choroba uniemożliwiająca mu stawiennictwo.

Przechodząc do drugiej z przyczyn niestawiennictwa wskazać należy, że zdarzają się sytuacje, w których nie można podjąć pewnych czynności z uwagi na brak opieki nad najbliższymi członkami rodziny. W niniejszej sprawie podane przez skarżącego usprawiedliwienie, że nie mógł zapewnić sobie opieki nad dzieckiem jest niewiarygodne w świetle podnoszonych przez niego argumentów i zasad doświadczenia życiowego. Skarżący w żaden sposób nie wykazał, że jest ustawowym opiekunem małoletniego dziecka, czy dziecka wymagającego opieki. Jednak zakładając, z korzyścią dla skarżącego, że pod jego opieką pozostaje dziecko takiej opieki wymagające, to i tak brak było podstaw do przyjęcia, że jego niestawiennictwo na posiedzeniu było usprawiedliwione. Po pierwsze, wzywający został wcześniej poinformowany o terminie posiedzenia niejawnego, miał więc odpowiedni czas żeby przygotować się do stawiennictwa, a więc zapewnić opiekę nad dzieckiem przez innych członków rodziny lub osoby trzecie. Skarżący nie wyjaśnił dlaczego tak nie postąpił. Podał wprawdzie, że nie chciał zostawić dziecka z sąsiadką. Z powyższego wynika, że co najmniej istniała taka możliwość, a skarżący mając świadomość, że wyznaczono termin posiedzenia w sprawie, którą sam zainicjował, dobrowolnie zwlekał z podjęciem decyzji co do pozostawienia dziecka pod opieką osoby trzeciej. Wynika to bowiem z zasad logiki, a zwłaszcza z faktu, że ostatecznie stawił się w Sądzie po zamknięciu posiedzenia. Oznacza to więc, że zapewnił dziecku opiekę.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie wzywającego.

Z uwagi na fakt, że niniejsze orzeczenie jest orzeczeniem kończącym postępowanie wywołane wnioskiem z dnia 8.01.2016 r. o zawezwanie do próby ugodowej, to w myśl przepisu art. 108 § 2 k.p.c. należało rozstrzygnąć o kosztach tego postępowania. Ponieważ zażalenie zostało oddalone, to stroną wygrywającą postępowanie zażaleniowe są przeciwnicy (art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.), a na poniesione przez nich koszty składa się wynagrodzenie reprezentującego ich zawodowego pełnomocnika w stawce minimalnej, tj. 120 zł (§ 8 ust. 1 pkt 3) w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz.U.2015.1800).

SSO Anna Budzyńska SSO Agnieszka Woźniak SSO Piotr Sałamaj